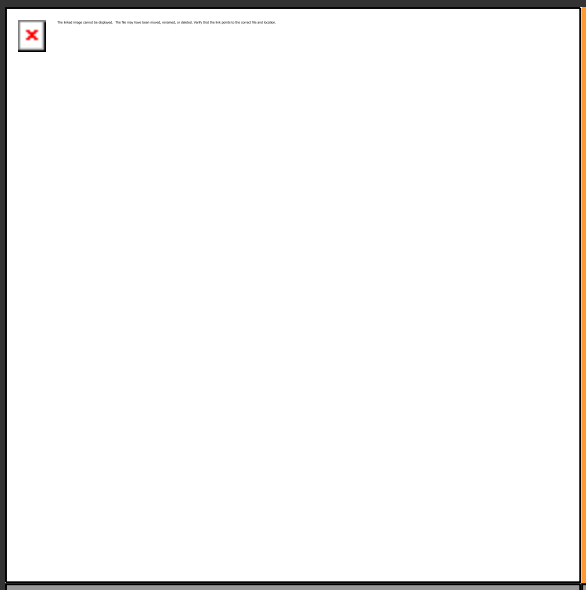

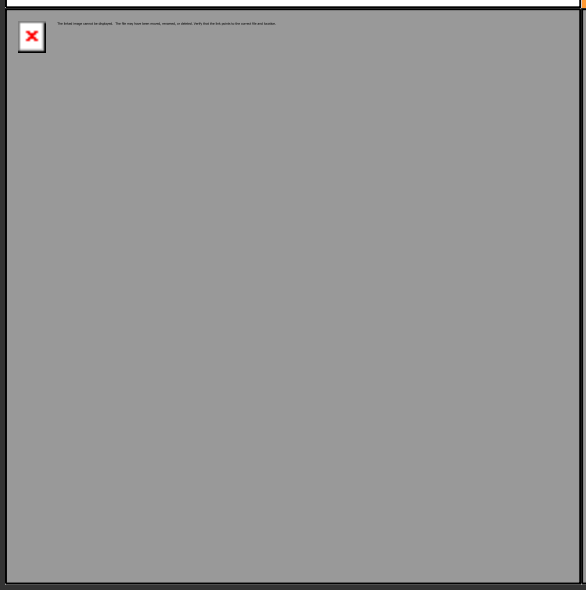

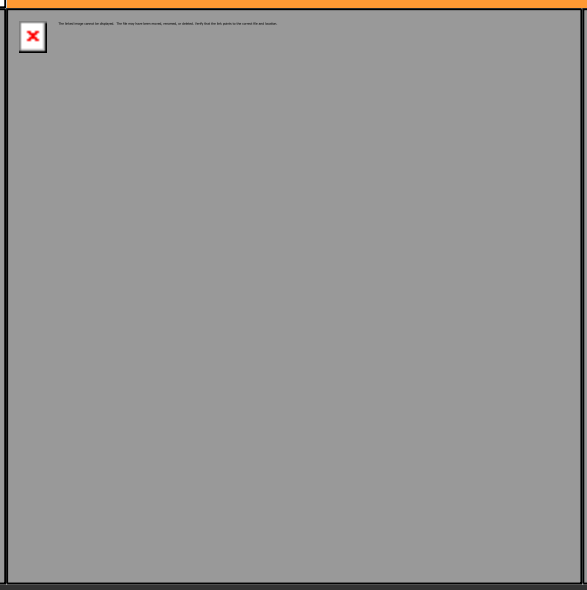

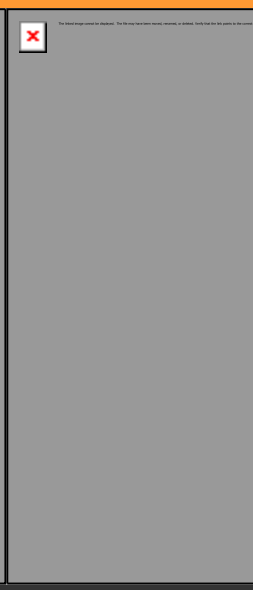

tren adulter 2

(accidentul lui Radu)

de Adrian Sandu

şomajul a ajuns să Mă îngrozească mai rău ca un accident. am observat a
de la dorobanţi şi veneam spre tine şi era să dea peste Mine unul cu un rena
„dacă ăsta dă peste Mine, ori Mă omoară, şi Îmi face un bine, ori Mă bagă în s
maşina asta trebuie să fie plin de bani şi are să-mi dea o grămadă de despăgubi
ieşit pe fereastra portierei, că unde gâtu' morţilor mă-Tii şi-a lu' ta'c'Tu Te uiţi
la el, nici nu i-am văzut maşina, dar M-am uitat mai apoi şi i-am admirat cu inv
siguranţa dezinvoltă cu care Mă înjura. am simţit fiecare înjurătură a lui ca un
unde trebuie, şi era pe deplin meritat. problema cu tipii depresivi, ca Mine
persoană şi nu reuşesc deloc să priceapă că până când va fi să moară, trebuie să
drum aparent interminabil către moarte. când se întâmplă şi o nenorocire ca as

când eşti deprimat, nu poţi dormi şi te doare capul. noaptea te foieşti
scoli, fumezi, te plimbi prin casă. îţi iei capul în mâini şi pari - paradoxal - un
poate susţine în viaţă. o viaţă făcută spre a fi irosită, uitată, consumată aiurea
sunt atât de apăsătoare, încât îţi presează tâmplele şi simţi că îţi vor exploda
mici, care să te facă să uiţi de angoasă. te gândeşti tot timpul, constant, la si
în jurnalul meu, după ce am aflat că am fost concediat, a fost: *„11 septemb*
lama sau cu pastile?” mergeam pe splai şi priveam oglinda lucioasă a apei. şt
braţe care să Mă susţină la suprafaţă, pur şi simplu pentru că Eu nu ştiu s
picioarele bălăngănindu-Mi-se deasupra apei, am fumat o ţigară. puteam să înc
fi pierdut echilibrul, dar nu am făcut-o. Mi-am ţinut ochii deschişi şi din oglind
care fuma deasupra tălpilor sale şi care la un moment dat a aruncat mucul în ap

nu ştiu de ce sunt aşa. pe de altă parte, nu Îmi place să Mă complac în eş
oară când am ajuns şomer am citit ca disperatul românia liberă săptămâni la râ
de cv-uri, la fel de fel de posturi. ştii prea bine că nu m-am dat în lături să fiu
sau şofer. sau agent de vânzări, trebuia să stau la colţ de stradă, cu fluturaşi p
bunăziuadialogvăoferăînlunacadourilorreduceredouăzecilasutălatelefoanelen
dar n-a fost să fie. în cele din urmă Mi-am găsit de făcut corectură, şi apoi am
alaltăieri nici asta nu mai sunt. am reluat cititul României libere şi am trimis d
îngrijitori pentru bătrâni, la o revistă care caută redactori, la un depozit unde
undeva. poate că şi acum voi găsi de lucru, poate că şi acum voi găsi mai bin
absolutizez eşecul, să Mă las torturat de gândul încă unui eşec... e ca şi cum f
piele, în minte, între pliurile creierului, lama unui cuţit, mai bine zis o săge
singur. e ca şi cum Mi-ar fi înfiptă în spinare, *ca şi cum aş fi fost atacat pe la s*
să o smulgă. *trebuie să fie altcineva care să se opintească din toate puterile pe*
dar toată lumea Mă priveşte drept în faţă şi nu vede că în spinarea Mea zace în
lumea Îmi zâmbeşte şi e veselă cu Mine, dar Mie Îmi vine să urlu de durere. t
se facă milă de Mine. merg aplecat, posac, tăcut. totul e scârbos în jurul Meu

respiro©2000-2002 All rights reserved.